

§ 6.

Naar en Skatteyder afgaar ved Døden, er hans Bo eller Arvinger forpligtede til at udrede den Del af den ham paalignede Skat, der svarer til Tiden indtil Udlobet af den Maaned, i hvilken han er død; hans efterladte Enke kan derefter ansættes til Skat efter Reglerne for tilflyttede (jfr. § 4).

§ 7.

For enhver Kommune udenfor København tilvejebringes en Skattevedtægt, som Kommunen har at følge ved Ligningen paa Formue og Lejlighed. Sogneraadet gør for Landkommunernes Vedkommende Indstilling derom til Amsraadet, og Kommunalbestyrelserne for Købstæderne og Handelspladserne gøre paa samme Maade Indstilling til Indenrigsministeren. Paa Grundlag af disse Indstillinger og med særligt Hensyn til saadanne Punkter, hvorom Flertallet af Indstillingerne stemmer overens, udarbejdes da fælles Skattevedtægter henholdsvis for Amtets Landkommuner af Amsraadet og for Købstæderne og Handelspladserne af Indenrigsministeren. Dog kan der for saadanne Kommuner, hvor særlige Forhold ere til Stede, efter vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling foretages Afgivelse fra den almindelige Skattevedtægt.

For saa vidt en skattepligtig er inddraget under Ligningen til personlig Statsindkomstskat for det vedkommende Skatteaar, skal den Indkomst, der lægges til Grund for Statsskatteansættelsen, ogsaa lægges til Grund for Ligning af Kommuneskat, hvorved dog bliver at iagttage, at Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, er pligtig at svare Kommuneskat af Bidrag fra denne, medmindre begge have fast Ophold i samme Kommune (jfr. § 1). I Vedtægten kan fastsættes, at Skatteindtægten udfindes ved til denne Indkomst at lægge: indtil 50 pCt., for saa vidt den flyder af Kapital, Tiender eller andre bestandige Afgifter; indtil 35 pCt., for saa vidt den flyder af fast Ejendom; indtil 25 pCt., for saa vidt den er Pension, Livrente, Aftægt, Klosterhævning eller lignende; indtil 15 pCt., for saa vidt den er pensionsgivende Indkomst. Dette Tillæg maa være procentvis det samme for alle af samme Kilde flydende Indkomster i samme Kommune. I Vedtægten kan endvidere fastsættes, at den saaledes udfundne Skatteindtægt for hver enkelt Skatteyder kan efter Lejligheden forhøjes (forholdsvis store Indkomster, ringe Husstand, særlig stor Vinding i det sidste Aar, særlig heldige Driftsforhold) eller nedsættes (forholdsvis ringe Indkomster, stor Børneflokk, Alderdom, Sygdom, store Tab og Uheld i det sidste Aar) med henholdsvis indtil 35 og indtil 75 pCt., at der i Indtægter under 1,500 Kr. for Skatteydere, der have flere end 4 Børn, kan fradrages 100 Kr. for hvert Barn derover, der ved Begyndelsen af det Kalenderaar, i hvilket Skatten ansættes, er under 15 Aar, og som ikke ansættes til selvstændig Skat, samt at Indkomster i Landkommunerne paa 800 Kr. og i Købstæderne og Handelspladserne paa 1,000 Kr. og derunder kunne nedsættes efter Ligningsmyndighedens fri Skøn, dog ingen Sinde saaledes, at Skatteydelsen helt bortfalder. Den ifølge disse Regler udfundne Skatteindtægt beskattes med en for alle Skatteydere fælles Procent, som benævnes Kommunens Ligningsprocent og bliver at offentliggøre og anføre i Skattekvitteringen.

Enhver Skatteyder har Ret til Selvangivelse, saavel af hele sin Indkomst samlet som af Indkomsten af de forskellige Kilder, hvoraf den er runden. Ligningsmyndigheden kan ikke forkaste saadan Selvangivelse uden efter at have givet vedkommende Lejlighed til at forklare og bevisliggøre sin Angivelse. Den, som ikke indgiver gyldig Selvangivelse, fortaber Retten til at gøre Indsigelse, medmindre han kan godtgøre, at Ansættelsen overskrider hans virkelige Indkomst med mere end 25 pCt.. Er Forskellen større end 25 pCt., skal han betale Skat af den virkelige Indkomst med et Tillæg af 15 pCt..